ZAMAN 12 ŞUBAT 2005 CUMARTESİ SAYI: 114 ZAMAN'LA BİRLİKTE SATILIR www.zaman.com.tr/ailem

ailem

Dostum! İyiki varsın

İÇİNDEKİLER

ZAMAN ailem

12 ŞUBAT 2005 CUMARTESİ SAYI: 114

Feza Gazetecilik A.Ş. Adına İmtiyaz	Sahibi
Genel Yayın Müdürü	Ekrem Dumanlı
Yayın Danışmanı	Hamdullah Öztürk
Yayın Editörleri	Serhat Şeftali Mustafa Aydın Şemsinur B. Özdemir
Katkıda Bulunanlar	Ali Demirel Ali Budak Osman Karyağdı
Tasarım	Mehmet Şimşek
Kapak fotoğrafı	İbrahim Usta
Sorumlu Müdür	Yakup Akalın
Reklam Koordinatörü	Yakup Şimşek

Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No:21. 34530 Yenibosna-İstanbul
Tel: 0212 639 34 50 (pbx) www.zaman.com.tr
Baskı: Feza Gazetecilik AŞ Tesisleri

http://www.zaman.com.tr/ailem
Öneri ve teklifleriniz için: ailem@zaman.com.tr

Sadece samimiyet güveni temin etmez

İbrahim Bey yeni bir yatırıma ortak olmuştur. Ama işleyişin nasıl olduğu konusunda endişeleri vardır. Arkadaşı Adem Bey ona şöyle der:

- Hesap sorma! Sebep arama. Ne için olduğunu bilmen gerekmez. Bilmen gerekeni bil, yeter. Biz yapıyorsak mutlaka iyidir. Sen bize güvenmiyor musun? Biz yalancı mıyız?

- Ama bunun yalanla alakası yok. Herkes gibi bazı şeylerin nasıl yapıldığı konusunda endişelerim var o kadar!...

- Bu işin içinde samimiyet var. Sen ona bak...

...

Birçok iyi ve güzel işin ardından buna benzer diyaloglar yaşanır. Üç beş bazen yüz arkadaş toplanır. Bir kooperatif ya da iş kurar. Başlangıçta her şey çok güzeldir. Duygular halis, niyetler temizdir. Ama bu halis niyetler çeşitli tedbirlerle korunmaz ve güçlendirilmez. Zamanla yıpranır, pörsür. Bir gün arkadaşınızı kıramaz, pahalı olsa da onun malını alırsınız. Başka birisi, "Gel bizden al, ödediğinin yüzde beşini sana iade edeyim ." der. 'Başkaları kazanacağına yakınlarım kazansın' diye düşünür; dayına, amcana verirsin ihaleyi, işi. Birkaç sene sonra altındaki arabanı da evini de değiştirdiğinde yaptığın işten iyi para kazandığını anlarsın. Nasıl olsa hesap soran da yoktur diye düşünürsün!

Halbuki yapılan iş ya kâr amaçlamayan bir iştir; ya da çok kişinin parasının ve emeğinin olduğu bir ortaklıktır. Harcanan her kuruş senin değildir. Uğranılan her zararı nasıl sen ödemiyorsan, elde edilen kâr da senin değildir. Çoğu zaman samimiyetle başlayan bu yolculuk harisliğe mahkum olur. Başta olmayan kontrol noktaları her zararın ardından yükselen seslerle ortaya çıkar; ama kimsenin onu hesaba çekmeye hakkı yoktur artık.

...

Çalışılan işte insanların alınteri, emeği, parası, himmeti ve duası varsa bunları ileride bir kalemde silip atamazsınız. Temelinde gözyaşlarıyla konulmuş bilezikler ve para olan bir yere kendi ismini yazdırıp, sahiplenemezsin. Vakt-i zamanında yaşananları, senin elindekileri ve gelen himmetleri bir düşün. Bu teveccüh sana mıydı; yoksa ideale miydi?

...

İnsanın nefsiyle, şeytanıyla arasına engel koyması gerekir. Bunun için samimi dostlarımıza ihtiyacımız vardır. Bir ortaklık mı söz konusu? "Bunu yazılı yapalım." diyecek bir dost olmalı. Başkanı denetleyecek insanlar bulunmalı. Onu nefsiyle baş başa bırakmamalı.

İbrahim Bey yıllar önce ortak olduğu şirketin mağazalarının birer birer kapanmasını gözyaşlarıyla seyrediyor. Elindekilerinin hiçbir resmi değeri yok. Zamanında soramadığı hesabı şimdi kendi ödüyor.

...

'Ailem', eşlerin sürprizleri ve ardından "bize dostlarınızı yazın" çağrısından sonra yeni bir konuyu daha gündeme getirecek. Dost konusunda yüzlerce mektup alan Ailem, bu yeni teklif konusunda da önemli bir çalışmaya inşallah önayak olacak. Okurlarımızdan, bu konudaki hatıralarını yazmalarını isteyeceğiz. Yazılanların kısa ve öz olmasına dikkat edin. Peki hangi konu mu? Onu da haftaya söyleyelim inşaallah. Sürpriz olsun.

Serhat Şeftali | s.seftali@zaman.com.tr

KISA KISA

ألا أخبركم بأفضل من درجة الصلاة والصيام والصدقة قالوا بلى قال إصلاح ذات البين

Elâ ühbirukum biefdale min deraceti’s-salâti ve’s-sıyâmi ve’s-sadakati. Kâlû: Belâ. Kâle: Islâhu zâti’l-beyni

Allah Rasulü (sas): “Size derece olarak namaz, oruç ve sadakadan daha faziletli bir amel söyleyeyim mi?” diye sordu. Sahabiler: “Evet, söyle Ya Rasulallah!” dediler. Efendimiz: “İki kişinin arasını bulmaktır.” buyurdu.

Sahabi hayatından bir kesit

Ümm-ü Süleym, harplerin çoğuna iştirak etmişti. Uhud'da askerlerin hizmeti için omuzunda su taşıyor, getirip milletin susuzluğunu gideriyor, yaralıların yaralarıyla uğraşıyordu. Kocası Ebû Tâlha onu görünce şaşırmış, sonra da Efendimiz'e (sas), "Ümm-ü Süleym'in hançerini gördün mü yâ Rasûlallah?" demişti. Efendimiz (sas) hançeri ne yapacağını sorunca Ümm-ü Süleym şu cevabı vermişti: "Bunu bugünler için saklamıştım. Hele müşriklerden biri yaklaşsın; karnını nasıl deşiyorum görün!"

Efendimiz (sas) tebessüm ederek, "Ey Ümm-ü Süleym. Allah sana kâfidir ve O gerekeni yapar." buyurmuştu. Harp esnasında Müslüman saflarında bir dağılma başgösterince Ümm-ü Süleym, hançerini eline almış, Hak davasını koruma uğrunda geri adım atmadan nasıl savaşılacağını göstermişti.

Efendimiz’e (sas) bir şey olur endişesi o kadar onu üzüyordu ki, gelip O'na, "Yâ Resûlallah, izin verirseniz, paniğe kapılıp da etrafınızdan ayrılanları da öldüreyim!" deyivermişti. O’nun yalnız bırakılmasına hiç tahammülü yoktu. Ümm-ü Süleym böyle olunca, Efendimiz (sas)'in müjdesi de şu şekilde oluyordu: "Gördüm ki ben Cennet’e girmişim. Bir aralık bir kıpırtı hissettim. Bir de baktım; Ebû Talha'nın hanımı Rümeysâ (Ümm-ü Süleym)."

Bakara Sûresi’nin son iki ayeti

Bakara Suresi'nin girişinde, bu kitaba iman edip emirlerini tutacak olanların hidâyet ve felah bulacakları bildirilmişti. Sonunda da ona iman eden cemaatlerin olduğu ve Rab'lerinin onlara karşı muamelesi bildirilmektedir.

Hz. Peygamber (sas), bu hâtimenin faziletine dikkat çeken hadisler buyurmuştur:

1. "Her kim geceleyin Bakara Sûresi'nden bu iki âyeti okursa ona yeter."
2. “Allah Teâla Bakara Sûresi’ni iki âyetle sona erdirdi ki, bunları bana, Arş'ın altındaki bir hazineden verdi. Bunları öğreniniz; kadınlarınıza ve çocuklarınıza belletiniz, öğretiniz. Çünkü bunlar hem salâttır (namazdır), hem duadır, hem de Kur'ân'dır."

Hz. Ömer (ra), bu ayetlerin fazileti hakkında şöyle demiştir: "Aklı başında hiçbir adam görmezdim ki, Bakara Sûresi'nin sonundaki bu âyetleri okumadan uyusun."

İnkâr içindeki insan sürekli azap içindedir; her hadiseyi kendi aleyhinde yorumlar. Mümin ise iyi-kötü tüm olayların hikmet ve hayır yönlerini görebilmenin sevincini yaşar.

FOTOĞRAF: AP

Hikmetle muamele et!

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de buyuruyor ki: "Sen insanları Allah yoluna hikmetle, güzel ve makul öğütlerle dâvet et, gerektiği zaman da onlarla en güzel tarzda mücadele et. Rabb'in, elbette, yolundan sapanları en iyi bildiği gibi kimlerin doğru yola geleceğini de pek iyi bilir." (Nahl, 16/125) Bu âyet, İslâm tebliğinin esas metodunu tespit etmektedir. İnsanlar üç kısımdır.

Birinci kısım: Aklını kullanmasını bilenler olup, bunlara gerçeği anlatmak hikmetle, delilleri bildirmekle olur.

İkinci kısım: Bunlar akli delillerden çok, selim fıtratlarını koruyan, fayda ve zararını düşünen kimselerdir. Bu gruba güzel öğüt vererek, hakka uymakla sağlayacakları faydaları, uymamakla mâruz kalacakları zararları anlatmak gerekir.

Üçüncü kısım: Bu ikisinden anlamayıp, muhalif olan kâfirlere de, şartlara göre tartışmanın en verimli şekli ile gerçeği anlatıp savunmak gerekir. Unutmamalı ki Allah, Firavun'a gönderdiği Hz. Mûsa ile Hz. Harun'a da, "Ona tatlı, yumuşak bir tarzda hitap edin. Olur ki aklını başına alır, yahut hiç değilse biraz çekinir." (Tâhâ, 20/44) talimatını vermişti.

اللَّهُمَّ اغْفِرْلِي ذَنْبِي وَأَذْهِبْ غَيْظَ قَلْبِي وَأَجِرْنِي مِنْ مُضِلاَّتِ الْفِتَنِ

Allahümme'ğfir lî zenbî ve ezhib ğayza kalbî ve ecirnî min mudillâti'l-fiten

Allah'ım günahlarımı bağışla. Kalbimdeki öfke ve kini gider. Beni saptırıcı ve azdırıcı fitnelerden koru!

Bir tefekkür ve ibret dersi

Ebu'd-Derdâ hazretleri bir tefekkür ve ibret insanıydı... Kendi düşünüp ibret aldığı şeyleri halka da anlatır, onların da faydalanmasını arzu ederdi. Bir defasında Şam halkına şöyle hitap etmişti: "Hiç çekinmiyor musunuz ki yiyemeyeceğiniz şeyleri biriktiriyor, duramayacağınız evler yapıyor, elinizin yetişemeyeceği, uzun ve sonu gelmeyen emeller besliyorsunuz? Sizden öncekiler çok servetler yığdı, sağlam ve ihtişamlı binalar yaptılar. Fakat gelin görün ki yığdıkları servetler boşa gitti ve yaptıkları hesapları birer aldanmadan ibaret kaldı. Evleri ise kabirler hâline geldi.

İşte Ad kavmi... Aden'den Umman'a kadar uzanan, mal-mülk ve çoluk-çocukla dolu bir hayat. Şimdi ise, onlardan kalıp da alabileceğiniz 2 dirhemlik bir şey dahi mevcut değil."

Efendimiz (sas) Ebu'd-derdâ ile ile Selmân'ı manevî kardeş ilân etmişti. Yıllar sonra Ebu'd-derdâ, Selman'a yazdığı baştan sona samimî hislerle dolu tavsiye mektubunu sona erdirirken şu can alıcı ifadeyi kullanıyordu:

"Canım kardeşim. Allah Resûlü'nün (sas) ashabı olmak sakın seni gaflete düşürüp aldatmasın. Çünkü biz O'ndan sonra da yaşadık. Ne hatâlar yaptığımızı ve ne günahlar işlediğimizi de ancak Allah bilir."

O, Selman'a yazdığı bu tavsiyeyi adetâ ona değil de, asırlar sonra gelip, Allah Resûlü'nün (sas) kokusunu dahi alamadığı halde günah ve daha da kötüsü imansız gitme endişesi ortada dururken kendinden gayet emin(!) yaşayan günümüz Müslüman'ına yapmış gibidir.

Hak dostu baba

(Yaşadığı ailevi sıkıntılarını hoş olmayan yollarla gidermeye çalışan ismi bizde mahfuz bir insanın pişmanlık dolu mektubundan yansıyanlar...)

Ömrünü dürüstlüğe ve çocuklarına adamış bir gönül adamı o. Her dar zamanda çocuklarının imdadına koşmuş, en sıkıntılı günlerinde yanlarında olmuş. Çocuklarını okutabilmek için ikinci hatta üçüncü işlerde çalışmış. Ve gün gelmiş, çocukları büyümüş, aslında büyüdüğünü sanmış. Evlenmiş çoluk çocuğa karışmış. Gönül insanı baba, o zaman da yalnız bırakmamış onları. Sahip çıkmış. Öğlenleri yemek yememiş, çocuklarına para göndermiş yine. Aradan yıllar geçmiş, muhterem baba yatağa düşmüş. Oğlunun toplum içinde muteber bir işi olmuş. Dili, kalbi namazlı niyazlı bilinir hale gelmiş. Ama bir gün oğlu şeytana yenik düşmüş. Evli olduğu halde sırf eşinin psikolojik sorunları var diye morali bozulmuş. 36 yaşında mutsuz bir yuvaya sahip imiş. Birgün internette 20 yaşında genç bir bayanla tanışmış. Sözlerle ilgileri artmış, birbirlerinden "hoşlanmaya" başlamışlar. Bayan adama âşık olmuş. Adam da o yolun yolcusuymuş; ama bir yandan da içi içini yiyormuş.

Yaptığının doğru olmadığını biliyor, lakin nefsi galebe çalıyormuş. Buluşma arzuları iyice artmış, cumartesi saat 11.00'e randevu verilmiş. Artık dönüş yok. Bir yandan gitmek için can atıyor, diğer yandan "Allah'ım ne olur bir çare ver. Yoksa zalimlerden olacağım." diye yalvarıyormuş.

Sebepler açısından ortada hiç bir engel yok. Adam hâlâ, "Allah'ım yetiş. Ayaklarımı kır, bir şey yap, beni engelle." diye yalvarmaya devam ediyor.

Gün geliyor, tam gitmeye hazırlanan adamı yatalak babası saat 09.00'da yanına çağırıyor. "Oğlum artık vakit geldi." diyor ve oğlunun elini tutuyor baba. Ve her zamanki gibi oğlunun imdadına yetişiyor. Saat 10.00'da da Hakk'ın rahmetine kavuşuyor.

Hayatını çocuklarına adamış Hak dostu, oğlunun imdadına canını vererek bir kere daha civanmertliğini gösteriyor. Allah'ım sen ne büyüksün, senin yolunda gidenleri de, gitmeye çalışanları da, yalancıktan da olsa, "mış gibi" gözükenleri de hiç yalnız bırakmadın.

Benim gibi olanlara ve babama da bir Fatiha okumayı unutmayın.

FOTOĞRAF: AP

Bu dünya defteri kapandığında burada çekilen sıkıntılar bir anda uçup buharlaşıyor, hele de imanla kabre girmişsek değme gitsin.

■ **MEHMET AYDIN**

Aslolan imanla kabre girmek

Rabb'imiz bizi zor günlerimizde bu yönde ihlas, sabır ve samimiyet imtihanına tâbi tutarak deniyor. Tüm bu ibtilalar, imtihanlar sırasında Müslümanın her daim ümitvar olup, herşeyde, kainatta gördüğü her fiil ve hadisede boğulup kalmayıp, o hadisede Zât-ı Zülcelal'in isim ve sıfatlarının tecelliyatını gören kişi olduğu için, zindanda da olsa, bostanda da olsa gönlü gül gülistan üzere olması gerekiyor.

O'nun lisanında ümitsizliğe, ye'se asla yer yoktur. Dizginleri zorlayan şefkati ve tüm mahlukatı kuşatan endişesi dışında ruhunu daraltacak, hafakanlara boğacak bir derdi olmaması gerekiyor. Akıllı Müslüman, Erzurumlu İbrahim Hakkı merhumun diliyle, "Hak şerleri hayreyler, Zannetme ki gayreyler, Mevla görelim neyler, Neylerse güzel eyler!" düsturu üzeredir. Çünkü o bilir ki, âlemde O'dan başka güç ve "havl" sahibi yoktur. Bu yüzden "Lâ havle velâ kuvvete! İlla billahil aliyyil aziym!" derken gönlü ferah ve fahûrdur. Özellikle bu ahirzaman asrının insanlarına verilen iman derslerini ihtiva eden külliyat demetinin en önemli özelliği, "Marifetullah" dersini de muhatabına hissettirmeden, bir zevk ve lezzet olarak vermesidir. Bu dersi alan mü'min her bir zerrenin nasıl hem "Bismillah" hem de "Elhamdülillah" dediğini bizzat gördükten sonra, artık hakiki tevhid yolunda atılan sağlam adımların ardından onun imanını sarsabilecek bir şey olabilir mi? "Hakiki imanı elde eden adam kâinata dahi meydan okuyabilir!" sözü acaba edebiyat olsun diye mi söylenmiştir? Hoş, kainat dediğimiz senfoninin, Yaratıcısı'nın emri dışında herhangi bir mü'minin aleyhine geçmesi muhaldir ya, öyle bile olsa kâmil mü'min bundan dahi etkilenmez, *"Hasbünallahü ve nî'mel vekil/ Allah en güzel dost ve vekildir."* der.

Bizim de kendi samimiyet ve ihlasımız ölçüsünde bu inançta olmamız, kalmamız gerekiyor.

Âlemin yangınları bizi imanımız noktasında ye'se düşürmemeli. "Acaba ne olacağız? Kötü hallere düşmemek için nerelere sığınmalıyız?" gibi duyguların zihinleri bulandırdığı noktada en sağlam kale ve sığınma yeri olarak Rabb'imizin Cemal ve Celal'inden başka bir nokta bulamayacağımız açıktır.

O'nun Celal'i de bizim için sığınma kapısıdır; çünkü Celâl'i içinde de Cemal'i bize tebessüm etmektedir.

Hayat denizden alınmış bir avuç su gibi. Nefis ve şeytanımız o suyu büyükmüş gibi göstererek, bizi tûl-ü emel'le aldatıyor.

Önce Rabbimize, sonra onun emirlerini bize ileten Resul Efendilerimize (sas) vefa borcumuzu en iyi şekilde ödemeliyiz. Derdimiz Endonezya'dan Fas'a, Burundi'den Kinşasa'ya kadar ruh kardeşlerimizin derdi; sevincimiz ise yine onların sevinci olabilmeli. Bir yerde bir kardeşimizin ırzı payimal edilmişse, kendi başımıza gelmiş gibi acısını hissedebilmeli, yine bir yerde bir ahiret yoldaşımıza mürüvvet kapısı açılmışsa o İlahi piyango bize çıkmış gibi sevinebilmeli, o neş'eyi ve saadeti ruhumuzun ta derinliklerinde yaşayabilmeliyiz. Vefa duygusunu gereği, "Âlemlerin Rabbi olan Allah'a inandım, iman ettim!" demenin neticesi bu olmalı. Her namazda kendi ailemiz, ana-babalarımızla birlikte bir ucu bu dünyada bir ucu öbür dünyada olan ahiret kardeşlerimizin maddi manevi sıkıntıda olanları, uzatılacak bir el, lehlerine edilecek bir dua bekleyenleri de unutmamalıyız. Bir mü'minin kardeşine ettiği gıyabi hayır duasının Hak (cc) katında ne kadar tesirli olduğunu hatırdan çıkarmamalıyız.

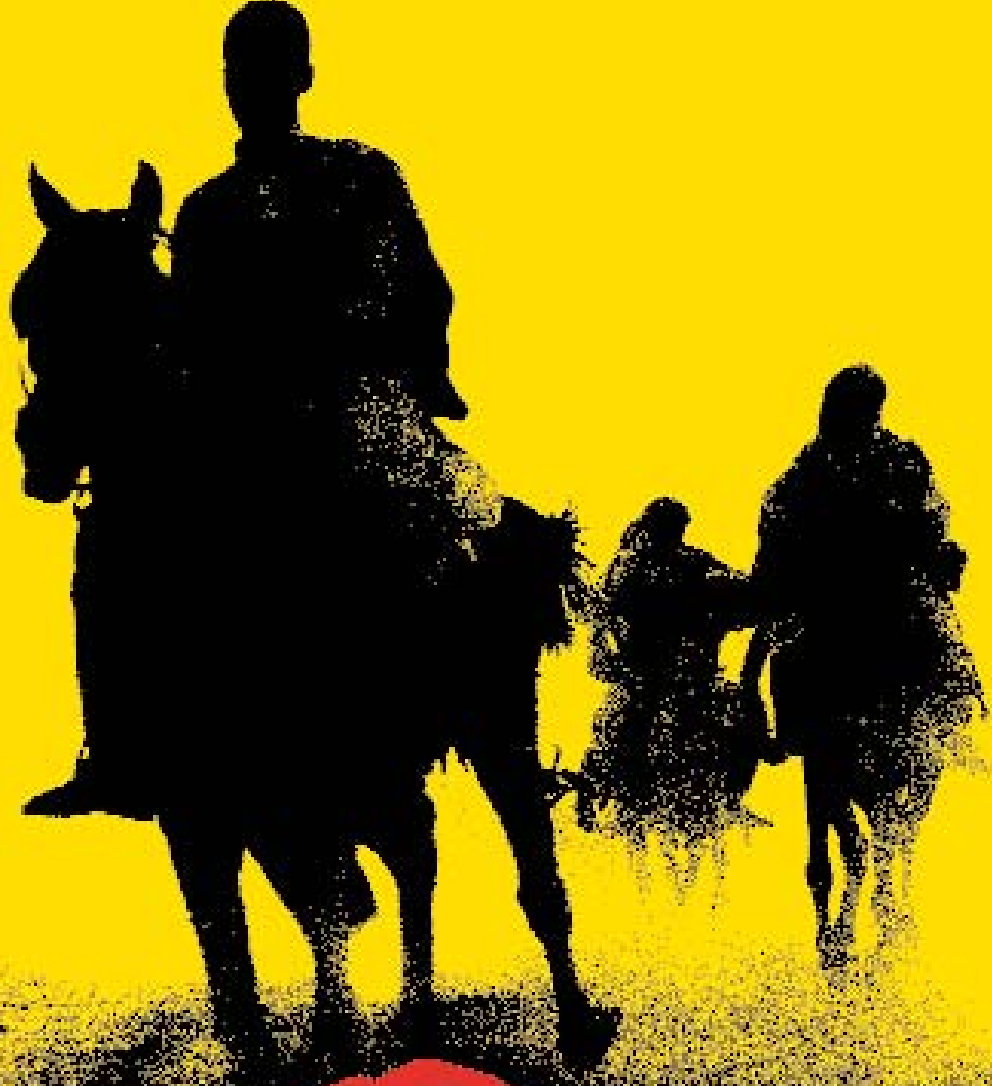
Duanın fazlasının zararı yok. İşe gelip giderken, alışveriş ederken bile zihnin boş kaldığı anlarda malayani şeyler yerine ruhumuza güzel duaları alıştırabiliriz. Oluşturulan dua zinciri kainatı kuşattıkça, olur ki bir yerlerde bir mübareğin duasının Dergâh-ı İlahi'de makbuliyeti hürmetine Arş-ı Âlâ ihtizaza gelip o kutlu zincire bağlı cümle günahkârları affediverir. Elimizde sadece duamız var. Ve madem sadece dua var, o zaman onun hakkını vermeye çalışalım. Bu dünyanın hay huyu toprağın altını hiç ilgilendirmiyor. Aynı yerde bulunsak bile kabir ehlinin gündemiyle bizimki hiçbir şekilde örtüşmüyorsa, yaptığımız işler onların kâinatı dolduran "Eyvah!" ve "Keşke!"lerini karşılamıyorsa ziyandayız demektir.

Bitmeyen aile tartışmaları, birbirinin hakkını yiyerek ahiretinden çalan "ortak"lar, ürettiğinden çalarak kendi ateşini körükleyen üreticiler, el emeğinden kaçırarak kendi fitilini kendi ateşleyen işçiler, yediği yetim hakkına kılıf uyduranlar, terazisini müşteri aleyhine bozanlar, kiracısını ya da ev sahibini zarara sokmaya çalışanlar, neticede kabir altından yayın yapan ve dalga boyu çok yüksek olduğu için duyamadığımız "Eyvahlar olsun bize!" korosu için şimdiden prova yapıyor demektir.

Günümüzün Sümeyra'larına...

■ ALİ DEMİREL

Sahabe hanımlarından birisidir Sümeyra. Uhud'da Efendimiz'in öldüğü haberi yayılır. O ne babasını, ne çocuklarını arar. Aradığı tek kişi Allah Resulü'dür.

Uhud, fedakarlığın, sadakatin ve samimiyetin adıdır. Orada insanın içini dağlayan zincirleme hadiseler cereyan eder. Nebiler Nebisi'nin başı yarılır, dişi kırılır, mübarek vücuduna giydiği zırh parçalanır ve halkaları vücuduna saplanır. Onu çıkarayım derken dişleri kırılanlar olur. Uhud'un en çetin anlarında Resul-ü Ekrem'in vefat ettiği haberi yayılır. Aslında bu haber Müslümanların moralini bozmak ve dirençlerini zayıflatmak için yayılmıştır. Ama hiç de öyle olmamıştır. Efendiler Efendisi vefat ettikten sonra hiçbir sahabi yaşamak istemez. Onun için hepsi ölümü göze alırlar ve "Burada ölelim. O'nun olmadığı dünyayı ne yapalım." diyerek mücadelelerine devam ederler.

Bu haber yıldırım süratiyle Medine ufkunda da dalgalanmaya başlar. Bütün kadınlar ve çocuklar duyarlar ve etrafa hüzün bulutları yayılır. Bu kadınlar içinde Sümeyra isminde bir hanım vardır. Hz. Sümeyra o gün babasını, kardeşlerini ve eşini de Uhud'a göndermiş ve onlara şu tembihte bulunmuştur:

- Bakın! Nebiler Nebisi'ne birşeyler olur ve siz geriye dönerseniz, yüzünüze bakmam. Nitekim O bizim hayatımızın hayatıdır. O dinin tebliğcisidir. O olmadıktan sonra ben güneşsiz cihanı neyleyeyim...

Hz. Sümeyra Uhud'a doğru yol alır

Allah Resulü'nün ölüm haberini alan Sümeyra, atına biner ve süratle Uhud'a doğru yol alır. Uhud'a vardığında oradakilerden birisi, "Sümeyra! Çocukların işte burada şehit oldu." der. Ama o hiç duymaz bu sesi. Dudaklarından dökülen söz şudur:

- Resulullah nerede? Bana O'ndan haber verin.

Az daha ilerlediğinde bu sefer de babasının naaşını gösterirler. O yine, "Resulullah nerede?" der. Nihayet birisi çıkıp da, "Merak etme, endişelenme Sümeyra! Resulullah hayattadır." dediği an dünyalar Hz. Sümeyra'nın (r.anha) olur. Allah Resulü'nü gözleriyle görmek ister.

Efendimiz'in yanına kadar gider ve İki Cihan Güneşi'ni gördükten sonra dudaklarından tarihin durup dinleyeceği, insanlığın kulağına küpe yapacağı şu sözler dökülür:

- Küllü musîbetin ba'de zâlike celel Ya Resulallah! - Bundan sonra bütün musibetler bana pire ısırması gibi hafif gelir Ya Resulallah! Gök şak şak olup yarılsa ve başıma dökülse, yer parçalanıp beni yutsa, evladım ve babam ölse gam yemem, değil mi ki sen hayattasın... (Bkz. Buhari, I/458; Taberani, II/230)

İşte Ashab-ı Kiram, Peygamber Efendimiz'i bu ölçüde seviyordu. Bir büyüğümüz Hz. Sümeyra'nın bu destansı hayatını okuduktan sonra "Kaç tane kız çocuğuna Sümeyra ismi verdim bilmiyorum." der.

Günümüzün Sümeyra'ları bu muhabbet ve aşkla mamur evlatlar yetiştirdikten sonra yeni yeni ufuklar açılacak, inşallah makûs kaderimiz değişecek, ağlayan gözlerin ağlamaları dinecek ve mahzun gönüllere sürur gelecektir...

İLLÜSTRASYON: ORHAN NALIN

Başkalarıyla konuşurken, sohbet ederken konuşmalarınıza dikkat etmelisiniz. Çünkü çocuklarınız sizi dinlemiyor ya da konuştuklarınızı anlamıyor sanıyorsanız yanılıyorsunuz demektir.

■ **PROF. DR. MEHMET ZEKİ AYDIN**

Başkalarıyla konuşurken de çocuklar eğitilmelidir

Anne babalar, çocukların kendileri hakkında söylenilenleri anlayacak psikolojide olmadıklarını zannederler.

Başkalarıyla konuşurken de çocukları eğitebiliriz. Çocuklar, aynı ortamda oldukları ve sesleri duydukları sürece, büyüklerinin sözlerini iyi dinlerler. Tıpkı radyo dinlediğimiz veya başkalarının konuşmalarını duyduğumuz zaman bizim onları duyduğumuz ve özellikle bizimle ilgili konuşmaları takip ettiğimiz gibi, çocuklar da ilgisiz görünseler bile çoğu zaman konuşmaları dinlerler. Çocuğun, kulak misafiri olma eğilimi, çocuklardaki birçok eğilim gibi, iki ucu keskin bir kılıç gibidir. Kulak misafirliği, olumlu yönde kullanılabildiği gibi, yanlış kullanıldığında zarar verebilir. Başkalarıyla konuşurken çocukları eğitmek yöntemi, "Kızım sana söylüyorum, gelinim sen anla." atasözünde anlatılmak istenen şekilde, çocuğa söylemek istediklerimizi başkalarına söylüyormuş gibi onlara duyurmaktır. Örneğin, toplu taşım araçlarında yaşlılara, hamile ve çocuklu hanımlara yer vermeyen çocuğunun hatasını dolaylı olarak söylemek isteyen anne baba, bir konuşma esnasında genel olarak bu durumu vurgulayabilir. Ancak çocuğun adını ve yanlışın yer ve zamanını vererek olayı anlatarak yanlışı söylemek fayda yerine zarar getirebilir. Başkalarıyla konuşurken çocuklara bir şeyler öğretilirken, dikkat edilmesi gereken önemli nokta, çocuğun yanlışlarını düzeltmek için onu başkalarının yanında eleştirme hatasına düşmemektir. Çünkü büyüklerde olduğu gibi, çocuklar da başkalarının yanında küçük düşmek istemez. Özellikle arkadaşlarının yanında küçük düşürülmeyi hiç kimse kabullenemez. Her zaman görünür bir şekilde olmasa da duydukları sözler üzerine her zaman anında yorum yapmasalar da çocuklar, büyüklerin konuşmalarını genellikle dinlerler.

DENİZ ELEKTRONİK
SANAYİ TİCARET LTD. ŞTİ.

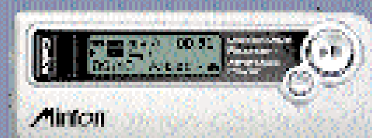
SONY PHILIPS

PlayStation

ORİTE MP3

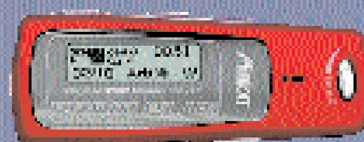
MİNTON MP3 / 3025

MİNTON MP3 / MMP 3006

MİNTON MP3 / MMP 3024

MİNTON MP3 / MMP 3023

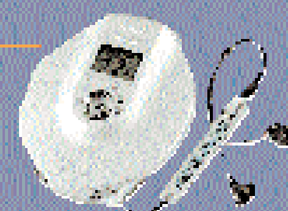
CYBER - SHOT P73

ORİTE DV 3020
6 in 1 Dijital Video Kamera

D-NF600

DRIVING FORCE PlayStation

PlayStation

Tahtakale Cad. Tomruk Sk. Tomruk Çıkmazı Şark Han. No: 23/82 Eminönü İstanbul
Tel : +90. 212 512 08 55 pbx. 0.212. 511 67 10 0.212. 511 69 07 0.212. 511 45 09
Fax: +90 .212. 526 78 93 www.denizelektronik.com.tr E mail: delektronik@e kolay.net

Önce biz iyi bir dost olmalıyız

HAZIRLAYAN:
SALİH YUSUFOĞLU

s.yusufoğlu@zaman.com.tr

Mektup adresi: Ailem Dergisi (Salih Yusufoğlu)
Çobançeşme Mh. Kalender Sk. No: 21 34196 Y.Bosna/İST.

"Dostunuzun, arkadaşınızın unutamadığınız örnek davranışlarını bize yazın." demiştik. Gelen yüzlerce mektup ve e-postaları okuyup, ayrı ayrı değerlendirip aralarından tercih yapmak bizim için hayli zor oldu. Ne yaparsak yapalım, bu mektupların hepsini yayınlamak zaten mümkün değildi. O açıdan mesajlarını yayınlayamadığımız dostlarımızın bizi anlayışla karşılayacağını umuyoruz.

Modernizm çağında her geçen gün anlamını yitiren aile, dostluk, vefa, yardımlaşma, diğergâmlık gibi duyguların okuyucularımız arasında hâlâ bu denli yüksek boyutlarda değerini koruması hem ülkemiz hem de insanlık için umut verici nitelikte. Maddi ve manevi büyük buhranlar yaşayan toplumumuzda bu kötü gidişe dur diyecek hamiyet erbabının ve sırf birbirlerini Allah rızası için sevip dua eden gönül dostlarının bulunması çok sevindirici.

Gelen mektuplarla bir kez daha anladık ki, insanın kalbinin tâ derinliklerinden gelen hıçkırıkları dinleyecek bir 'kulağa', kulakların pasını silecek bir 'sese', dudakların fısıltılarını hissedebilecek bir 'kalbe' her zaman ihtiyacı var. Elimizin ağrısını, beynimizin keşmekeşini, yüreğimizin sızısını hissedebilecek bir 'kara gün dostumuz' olmalı kalbimiz attıkça. Fakat önce kendisi iyi bir dost olmalı insanın. Birine omuz olmalı, bir diğerine kulak, bir başkasına yürek... Böyle demiştik...

Dostlukların üstünde ışıldayan sadece ve sadece Rahmet Peygamberi'nin (sas), aydınlığı idi. Yine sadık dostlar olan Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali ve Aşere-i Mübeşşere'nin (r.anhüm) kutlu esintisi geldi aramıza. Tüm okurlarımıza geniş ve nitelikli katılımlarından dolayı teşekkür ediyoruz.

Gıpta edilecek bir komşuluk örneği

Babamın işi sebebiyle 20 yıl İstanbul'da ikamet ettik. Babam emekli olunca da memleketimiz olan Sakarya'ya yerleştik. Sakarya'dayken 17 Ağustos depremini biz de yaşadık. Büyük bir felaketi yaşamanın şokuyla İstanbul'daki komşularımızı arayarak, İstanbul'a taşınmak istediğimizi ve bizim için bir ev kiralamalarını rica ettik. Komşularımız önceki evimizin çok yakınında bir ev kiralamışlardı. Depremden on gün sonra taşındık. Yoldayken, bir yandan deprem sebebiyle mahvolan eşyaların temizliği diğer yandan kiralanan evin boyası, badanası ve temizliği bizi oldukça düşündürüyordu. Fakat komşularımızın bizim için kiraladıkları eve vardığımızda büyük bir sürprizle karşılaştık: Evin bütün temizlik ve badana işleri yapılmış, tabak, bardak, kaşık gibi mutfak malzemelerinin yanı sıra bazı gıda maddeleri de mutfağımızda hazır edilmişti. Sevgili komşularımız daha sonra, depremde kirlenen bütün eşyalarımızı alarak onları da yıkadılar, temizlediler, kuruttular ve bize getirdiler. Biz şu an tekrar Sakarya'da oturuyoruz. Fakat o dönemde yaşadığımız 8 ay boyunca, Kemerburgaz'daki dostlarımız, komşuluğun, yardımlaşmanın, paylaşmanın, sevginin, saygının ne demek olduğunu bizzat yaşayarak gösterdiler. O 8 ay, 'hayatımın en huzurlu günleriydi' diye hatırlamama sebep olacak ömrüm boyunca. Bizlere böyle kıymetli dostlar verdiği için Allah'a sonsuz kere şükürler olsun. Rabb'im Erdem, Kumru, Babacan aileleri ile Sema Yonuktaş ve oradaki bütün dostların bahtını açık, ahiretlerini ak eylesin... **Vildan Yasa, Sakarya**

ÖNEMLİ NOT:
Sevgili dostlar, yeni hediyeli teklifimiz başlayacağından dolayı 'dost ve arkadaş'la ilgili mektup gönderilmemesini rica ediyoruz.

Dostum bana Kur'an okumasını öğretti

Biz tam 6 yıldır belirli aralıklarla çay sohbetleri yapıyoruz. Bu sohbetlerin bana sağladığı en güzel ve anlamlı şey Kur'an-ı Kerim okumasını öğrenmem oldu. Toplantı arkadaşlarımızdan olan Rabia Hanım bana ve birkaç arkadaşıma hiçbir karşılık beklemeden aşkla, şevkle, sabırla öğretti Kur'an okumasını. Sana tekrar teşekkür ediyorum sevgili Rabia, ne mutlu bize ki memleketimin böyle güzel insanları var. **Naz, Adana**

FOTOĞRAF: AFP

FOTOĞRAF: İBRAHİM USTA

Dostlar ırmaklar gibidir; kiminin suyu az kiminin çok, kiminde ellerin ıslanır sadece, kiminde ruhun yıkanır boydan boya...

FOTOĞRAF: AP

Beni hayata döndüren gerçek dostlarım

Yaşadığım bazı sıkıntılar sebebiyle insanlara karşı güvenim kalmamıştı. Çok yakınlarımdan yaşadığım üzücü olaylar, bende güven bırakmamıştı. Bu dünyada dost yoktur mantığı kaplamıştı her yanımı ve insanların hiçbiri dürüst ve dost değildi benim gözümde. İnsanlara güvenemememden dolayı evden dışarı çıkamaz olmuştum. Bu durum bir yıl kadar devam etti. Bu sıkıntılı zamanlarımda eski gerçek dostlarım Ebru ve Tülay beni bana buldurdular. Allah rızası için kurulan dostlukların hiçbir zaman bitmeyeceğini bana hatırlattı ve yaşattılar. Beni büyük bir bunalımın ve yalnızlığın içinden çıkardılar, hayata döndürdüler. Teşekkürler sevgili dostlarım, Allah sizden razı olsun. Ş. B., İzmir

Eski(meyen) dostumun bebeğim için sürprizi

Çocuğumuzun doğmasına iki ay kalmıştı; ama ekonomik sıkıntılar sebebiyle bebek için henüz bir şeyler alamamıştım. Bir gün kargodan bir paket geldi. Paket, ben öğrenciyken bana annelik yapan çok kıymetli bir ablamdan geliyordu. Paketi açtım ve şaşkınlığım iyice artmıştı; çünkü pakette bebeğimin bütün ihtiyaçları vardı. Sevgili ablacığım Allah senden razı olsun... R. Akbal, Adana

Ablalarımız bize ilk kandil programımızı yaşattı

Biz lisede okuyan iki kız arkadaşız. Kadir Gecesi'nde yaşadıklarımızı asla unutamayız. Kadir Gecesi'nden haberimiz olmadığı için ilk defa böyle bir programa katılmanın anlamı büyüktü bizim için. Kandil programı, sohbetler, skeçler, ilahilerle çok güzel geçmişti. Program bitiminde yatakhanelerimize gelince sürprizler devam ediyordu. Yataklarımıza birer karanfil konmuş ve en güzel sözlerle de donatılmıştı. Bize ilk kandil programımızı bu şekilde yaşatan sevgili Emine ve Fatma ablamız, Rabb'imiz size de cennete gül bahçeleri versin. Ravza Arslan, Denizli

Dostumun uyarılarıyla üvey annelik yapmadım

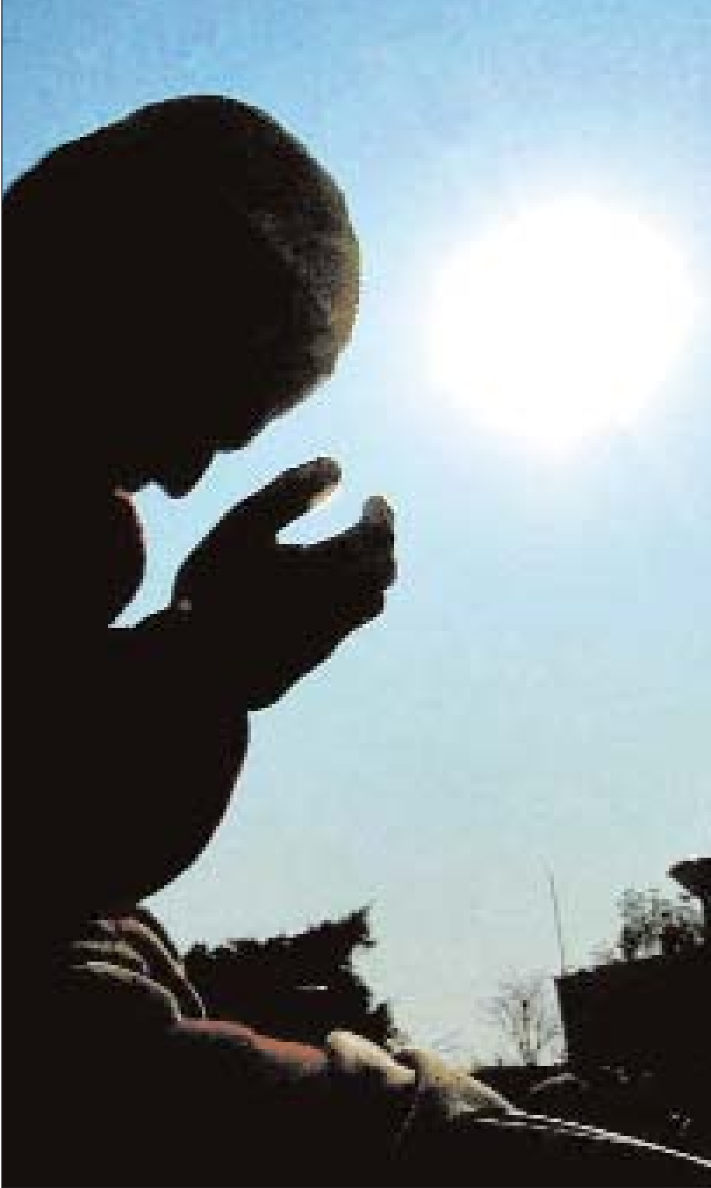
Benim, çok iyi bir dostum var. Kendisi Almanya'da yaşıyor ve Türkiye'ye geldiği zaman mutlaka birkaç gün bende kalır. Dostumla ayrı yerlerde olmamız sebebiyle görüşemesek de mektuplarımız vesilesiyle çok şeyleri paylaşabiliyoruz. Mesela çocuğum olmadığı zaman Hz. Aişe'yi örnek vererek benim sıkıntımı hafifletti. Eşimden boşandığım zaman yine ayetlerle sıkıntılarımı giderdi. Bir çocuklu ve eşinden boşanmış şimdiki eşimle evlendiğim zaman, bana sürekli olarak çocuğa iyi davranmamı ve ona üvey annelik yapmamamı söyledi. Şimdi iki kız çocuğumuz daha oldu ve üç çocuğumuzla çok iyi bir ailemiz var. Teşekkürler sevgili dostum, uyarılarınla inşaallah oğluma, üvey anneliği yaşatmadım. **Fatma Çelik, İstanbul**

Ayşegül, öfkesini yenip dostluğumuzu kurtardı

Aradaşım Ayşegül'le 17 yıllık arkadaşız. Evlendikten sonra eşlerimizin de arkadaş olmaları sebebiyle görüşmelerimiz hiç kesilmedi. Hatta evlerimiz yakın olduğu için çoğu zaman eşlerimiz işe gidince birbirimize gideriz. Yine böyle bir gündü ve Ayşegül bana oturmaya gelmişti. Çok önemsiz bir mesele yüzünden tartışmaya girmiştik. Ne arkadaşım susarak olayın büyümesini engelliyordu ne de ben... Tartışmamız iyice büyümüştü, çok sevdiğim dostuma kırıcı sözler, hakaretler ediyordum. Ayşegül o öfkeyle, 'Ben gidiyorum bir daha da görüşmeyelim.' diyerek kapıyı açtı. Ben de aynı öfkeyle 'Ne halin varsa gör' diyerek kapıyı yüzüne kapattık. Gözlerimden yaşlar gelmeye başlamıştı. Bunca yıllık dostumu, bir hiç yüzünden kaybedecektim. Gözyaşlarımı elimin tersiyle silerken, peşinden gidip gitmeme konusunda nefsimle mücadele ediyordum. Ben bunu düşünürken kapının zili uzun uzun çaldı. Kapıyı açtım ve sevgili Ayşegül karşımda, 'Gidemedim kardeşim, gidemedim.' diyordu. Ve birbirimize sarılarak ağladık. Böyle bir yanlış vesilesiyle bağımız daha bir kuvvetlendi. Canım arkadaşım, eğer o gün geri dönmeseydi, bugün belki de görüşemiyor olacaktık. Öfkemizin galip gelmesine izin vermediğin ve dostluğumuzun devam etmesini sağladığın için Allah senden razı olsun. **Esma Şahin, Adana**

Meral Hanım'ın yemek daveti bizi mest etti

Soğuk bir kış günü kızımla hastaneye gitmiştik. Hastaneye sabah gittik ve oradan oraya koşturarak akşamı ettik. Yorgun argın eve geldiğimizde, yemek hazırlama telaşına düştüm. Bizim hastaneye gideceğimizi bilen komşum Meral hanım yemek yapamayacağımızı düşünerek bizi ailece yemeğe davet etti. O zaman nasıl sevindim, anlatamam. İnsanın böyle anlayışlı dostlarının olması ne kadar güzel. Meral hanımın güleryüzü, anlayışı ve sıcak yemekleri bize şifa oldu o gün. Teşekkürler sevgili dostum. **Feray Öncel, Gaziantep**

Hocalaramız sınav boyunca bize dua etti

Allah'a binlerce şükürler olsun ki üniversite hazırlık dersanemizde çok iyi öğretmenlerimiz var. ÖSS'ye girdiğimiz zaman müthiş bir dua zinciri kurup bizlere dua etmeleri, bizler için gözyaşı dökmeleri, sınavda başarılı olmamız için sınav boyunca Kur'an okuyup dua etmeleri beni çok etkilemişti. Pek çok aile, evlatlarına bu kadar ilgi göstermezken bizleri zaten çok iyi çalıştıran hocalarımızın yaptığı bu davranış gerçekten takdire şayan. Allah hocalarımızdan razı olsun ve bu ülkenin başından böyle hocaları eksik etmesin. **Betül Narin, Edremit, Balıkesir**

Dostum, nefretimi sevgiye dönüştürdü

27 yaşında evli ve iki çocuk annesiyim. 17 yaşlarındayım o zamanlar. Okul tatillerinde Hollandalı bir çiftçinin fidanlığında çalışıyordum. Benim yaşlarımda Emine adında bir kız da ailesiyle birlikte orada çalışıyordu. Ben tesettürlü değildim ve özgürlüğüne düşkün birisiydim. Emine ise tesettürlü ve dinine bağlı birisiydi. Emine ve ailesine karşı aşırı derecede olumsuz duygu ve düşünceler içerisindeydim. Onu çağdışı, gerici görüyordum. Hatta birçok kere onu tersledim, onunla alay ettim ve onu kıracak davranışlarda bulundum. Fakat Emine, benim bütün bu olumsuz davranışlarıma aldırış etmeden, bana sürekli gülücükler dağıttı, bana hep çok sıcak ve samimi davrandı. Emine nezaket sahibi, alçakgönüllü ve sabırlı bir insandı. Emine'ye olan nefretim yerini zamanla hayranlığa bırakmaya başladı. Bana okuyabileceğim kitaplar tavsiye ediyor, benimle sürekli olarak ilgileniyordu. Benim hidayetime vesile olan sevgili dostuma binlerce teşekkür ediyorum. Rabbim senin gibi bir dost ile beni bataklıktan kurtardı. Sağ ol var ol. **N. Durmuş, Veghel, Hollanda**

Yeni aldıkları arabalarını, borçlarımızı ödemek için sattılar

17 Ağustos depreminden sonra işlerin durgunluğu sebebiyle esnaf olan babamın borçları iyice artmıştı. Buna bir de annemin ani bir rahatsızlığı eklenince borçlarımız oldukça kabarmıştı. Halam ve eşi memur maaşından artırarak yıllarca biriktirdikleri paralarıyla bir araba almışlardı. Arabayı almalarının üzerinden bir ay gibi kısa bir süre geçmişti ki bizim durumumuzu düşündüler ve yeni aldıkları arabalarını satarak, bizim borçlarımızı ödediler. İnsanların menfaat peşinde koştuğu şu zamanda Nigar halam ve Muhsin eniştemin yaptığı bu davranış gerçekten pek çok insana örnek olacak nitelikte. Allah, onlardan ebeden razı olsun. **Hilal-Rukiye Keskin, Adapazarı**

FOTOĞRAF: AP

İclal, vefanın en güzel örneğini sundu

O zamanlar Türkiye'deydim. Çok sevdiğim dostumla farklı şehirlerdeydik. Çok istememize rağmen görüşmek nasip olmuyordu. Bir gün öğrencilerimle pikniğe gitmiş ve akşam yorgun argın kendimizi eve zor atmıştık. Kanepeye uzanmış dinlenmeye çalışırken kapının zili çaldı. Evde kaldığımız arkadaşlardan birisi memleketine gitmişti. Onun geldiğini zannederek kapıyı hemen açtım; ama gelenin o olmadığı görünce kapıyı ani bir refleksle kapattım. Fakat şoke olmuştum; çünkü kapıda duran canım arkadaşım İclal'di. Yaşadığım şoku üzerimden atıp kapıyı ellerim titreyerek tekrar açtım ve can dostumla sarıldık ve… İclal evimi bilmiyordu. Yazıştığımız mektuplardaki adresi alarak benim evimi bulmuş ve bana hayatımın sürprizini yaşatmıştı. İclal, gerçek dostluğun ne olduğunu çok güzel bir şekilde anlatmıştı bana. Yorgun geçen günümün akşamı harika olmuştu. Rabbim herkese böyle vefalı dostlar nasip etsin. **Yeliz Çiftçi, Aachen, Almanya**

Arkadaşını nefsine tercih eden Mehmetçik

1994 yılının ağustos ayıydı ve ben o zamanlar askerdeydim. Görevimiz gereği Güneydoğu'da operasyonlara katılıyor ve sürekli olarak dağlarda bulunuyorduk. Yine operasyonda olduğumuz bir gündü, erzakımız bitmiş, suyumuz tükenmişti. Çok yorulmuş, enerjim bitmiş ve bir adım atacak takatim kalmamıştı. Bir parça ekmeğe ihtiyacım olduğu bir anda, can dostum, yiğit Mehmetçik elindeki bir dilim ekmeği ve son konservesini hiç düşünmeden, kendisinin de ihtiyacı olmasına rağmen bana ikram etti. Tarihimizdeki sayısız zafer işte bu ruh sayesinde kazanılmıştır. Teşekkürler can dostum. **H. Gümüş, Keçiören, Ankara**

Paylaşacak dostlarınız yoksa iyi şeylere sahip olmanın bir zevki de yoktur…

Siz beni sevindirdiniz Rabb'im de sizi sevindirsin

En büyük ideallerimden birisi okumaktı. Bunu sevgili dostum Rabia sayesinde başardım. Rabia'yla ortaokulda beraber okuyorduk. Ekonomik durumumuzun iyi olmaması sebebiyle babam liseye gönderemeyeceğini söylemişti. Bu durumu arkadaşıma söylediğim zaman o da çok üzülmüştü. Rabia anne ve babasıyla konuşmuş benim durumuma bir çare bulmaya karar vermiş. Yaz tatilinin sonlarına doğru bir sabah Rabia, telefon ederek hazırlanmamı söyledi. Kapıya çıkıncı arabada babasıyla beni bekliyorlardı. Rabia'nın babası, ikimizi aynı liseye ve aynı sınıfa kaydettirdi. Bir senelik yol paramı ve harçlığımı da karşıladı. Rabia'yla birinci senemizi bitirmiştik. O yaz tatilinde arkadaşım ve ailesi Adapazarı'na taşınmak mecburiyetinde kalmışlardı. Onu sımsıkı öptüm ve birbirimize hediyeler verek vedalaştık. Okulda tek başıma kalmıştım. Daha da acısı daha sonraları hayatta da Rabia'sız kalmıştım: Rabia ve ailesi 17 Ağustos depreminde vefat etmişlerdi. Ben şimdi dualarımda Rabia ve ailesini hiç unutmuyorum. Allah'ım mekanlarını cennet etsin ve bana yaptıklarını kendilerine rahmet olarak versin inşaallah. **Özlem Karademir, İstanbul**

Kandillerde hediye dağıtan dostum

Benim bir dostum, bir hocam var ki, her kandil gecesi tanıdığı bütün dostlarına, neredeyse maaşının tamamını harcayarak, hediyeler alır. Yine bir Mevlid Kandili gecesiyde. Gece saat 11 civarlarında kapının zili çaldı. Yine elinde güller ve çeşitli hediyelerle Peygamber Efendimiz'in doğumunu her tarafta en güzel duygularla hissettirmek için gülen gözleriyle kapıda bana bakıyordu. Sevgili Türkan hocam, Rabb'im, bu gayretlerini ve bize örnek olma özelliğini, öbür âlemde Efendimiz'e komşu ederek mükafatlandırsın inşaallah. **M. Gökmen, Bafra, Samsun**

Hatim grubumuz huzur veriyordu

Eşimin işi sebebiyle beş ay kadar önce şehir değiştirdik. Taşınmadan önce Muğla Dalaman'da harika dostlarımız vardı. Dostlarımın iyilikleri, güzellikleri, yardımlarının ötesinde beni en çok sevindiren durum; bir hatim grubumuzun olmasıydı. Allah rızası için yapılan hatimler, salatü selamlar, kelime-i tevhidler paylaşılır ve yerine getirilirdi. Yaptığımız bu faaliyetler çok huzur veriyordu. Belirli aralıklarla yapılan bu hatimlerden sonra da duası yapılırdı. Rahmetli ablam ve babama da dualarımı eksik etmedim. Rabb'im dinini yaşayan dostlardan bizleri hiçbir zaman ayırmasın. **Rukiye Özel, Burdur**

Böyle ev sahibi dostlar başına

Eşimin tayini Karadeniz'in şirin bir ilçesine çıkmıştı. Memleketimizden ilk defa bu kadar uzak bir yere gidiyor ve ailemizden ilk kez ayrılıyorduk. Ama Karadeniz'in sıcak insanları bize akrabalarımızı aratmamıştı. Bir bayram tatili ertesinde görev yerimize dönüyorduk. Yolculuğumuz 25 saat sürmüş, iki çocuğumun da kucağımda olması beni fazlasıyla yormuştu. Evimize gece yarısı varacaktık. Karnımız aç, yorgun ve bitkin bir haldeydik, arabamızda klima olmadığı için çok da üşümüştük. Bu yorguluğun üzerine soba yakmak, yemek hazırlamak oldukça zor olacaktı. Evimize vardığımızda, ev sahibimize bıraktığımız anahtarı almaya çıkacaktım ki, anahtarı kapının üzerinde buldum. Kapıyı açtık ve içeri girdik. Aman Allah'ım evimiz sıcacıktı. Ev sahibemiz Emine abla öyle ince bir dostluk örneği sergilemişti ki, gecenin o vaktinde sobamızı yakmış, çorbasından dolmasına kadar hazır olan bir yemek tepsisini de hazır etmişti. Emine ablamın yaptığı bu güzel davranışı aradan seneler geçmesine rağmen hâlâ şükranla anarım. Böyle ev sahibi bütün dostlar başına... **Aliye Arslan, Muğla**

Gurbette evladıma bakan harika dost

Fransa'ya gelin olarak gelişimin ilk senesi anne oldum. Birkaç ay sonra da rahatsızlığım sebebiyle hastaneye yatmıştım. Aklım hep 5 aylık oğlumdaydı. Ailemden kimsecikler yoktu yanımda ve gurbetin, yalnızlığın, çaresizliğin acısını bilenler bilir. Eşim de restorantda çalışıyordu ve çocuğumun gece yarılarına kadar dükkanda koku ve havasızlık içinde, bakıma muhtaç bir şekilde olması beni mahvediyordu. İşte bu sıkıntılı zamanımda arkadaşım Suna imdadıma yetişti. Hastanede kaldığım süre içerisinde çocuğuma hem annelik yaptı hem de babalık. Bunun yanı sıra bizim ihtiyaçlarımıza da koşturmaktan geri durmadı. Fedakârlığın, dostluğun hararetle arandığı günümüzde Rabb'im bize Suna gibi harika bir dost gönderdi. Allah senin de sıkıntılı zamanlarında sana yardımcılar göndersin... **Yasemin Araz, Lyon, Fransa**

Koca lojmanda bir tek Fatma Hanım bana destek oldu

Eşim devlet memuru ve 2001 yılında tamamen birilerinin çıkarı sebebiyle eşimin tayinini çıkardılar. Eşim dava açtı. Bu süreçte bize yapılmayan kalmamıştı. Bir kış günü bayrama 10 gün kala bizi polis zoruyla lojmandan çıkardılar. Bu arada mahkeme bizim lehimize karar verdi ve eşimi tekrar görevine iade etti. Biz sobalı başka bir lojmana taşındık. Sıkıntılar devam ediyordu. Lojmandaki bütün komşularım, müdürün kendilerini lojmandan çıkarma tehdidiyle, bana yüz çevirdiler. Hele candan dost bildiğim insanlar bana tavır alınca günlerce ağladım. Bu sıkıntıları yaşarken birisi vardı ki, zor zamanımda dostluğun, destek olmanın, dert paylaşmanın ne demek olduğunu harika bir şekilde yanımda olarak gösterdi. Şu anda hâlâ lojmandayız o müdür gitti ve pişman olanlar oldu; ama ne yazık ki, aslolan ihtiyaç halinde dostunun yanında olabilmektir. Sevgili Fatma hanım, Allah senden razı olsun, iyi ki sen vardın ve iyi ki yanımdaydın. **Saniye Özen, Ankara**

Böyle dostlar, dostlar başına

17 yıllık öğretmenim. Milli Eğitim Bakanlığı'nın 'norm kadro' uygulamasına geçtiği, pek çok öğretmenin tedirgin olduğu, küçük hesaplar ve bencilce kaygıların yaşandığı, güzelim dostlukların bitme noktasına geldiği günlerde bir öğretmen dostumun yaptığı jest takdire şayandı. O kargaşa zamanında o dostumla tayinimiz aynı okula çıkmıştı. Görev yaptığım okuldan bir gün sonra ayrılarak yeni okuluma ulaştığımda, dostumun boş olan iki sınıftan daha iyi olduğu söylenen sınıfı bana bıraktığını öğrendim. Yüreği güzel duygularla dolu dostumun okuttuğu sınıfın, iki yıl sonra benim sınıfımdan daha iyi olduğunu söylememek ona haksızlık olur. Böyle dostlar, dostlar başına... **Durmuş Gültekin, Silifke, Mersin**

Hediye kitap kazananlar:

H. M. Samsun, Semra .. Turgutlu, Nedime Türkkan Konya, Ruseym K. Erzurum, Saliha Devali Kırklareli, Hüseyin Çelik İskenderun, Çiğdem E. Paker Tekirdağ, Filiz Doğan İstanbul, Memduha Toğlukdemir İstanbul, Mehmet Yıldırım İzmir, Ali Özer, İstanbul Elif İnan Ankara, Veysel Yıldırım Antalya, Saime Bilhan Bursa, M. Sobacı Eskişehir, Esra Kanoğlu İstanbul, Avni Yılmaz Ordu, Osman Çetin Aydın, İsmail Uğur Erzurum, Ramazan Atlen İzmir, Nazik Nasırcı Sakarya, Hamdi Ulutaş İstanbul, Süveybe Dündar Almanya, Emine Yılmaz Yozgat, Zülküf Sunar Bingöl, Nurhayat Ereğlioğlu Adana, İsmail Er Bursa, Zeliha Güler İzmir, Ferhat Oktar Erzincan, Ayşenur Selük Samsun.

Sınıfta bir doğum günü kutlaması

Nevin'le üniversiteye kaydolduğumuz gün tanıştım. Henüz tanışalı 6 ay olmuştu ki, bana hayatımın en güzel doğum gününü yaşattı. Arkadaşlar ve hocamızla anlaşıp, bana bir sürpriz hazırlamış. Dersin ortasında hocamız beni bir vesileyle dışarı çıkardı. Az sonra sınıfa döndüğümde şaşkınlıktan ağzım açık kaldı. Masanın üzerinde harika bir pasta ve etrafımda 'iyi ki doğdun' diyen arkadaşlarım. O an hayatımın en büyük sürprizini yaşadım. Böyle güzel bir sürprizi bana yaşatan sevgili Nevin'im, Allah herkese senin gibi hakiki dostlar nasip etsin. **Zeynep, Ankara**

FOTOĞRAF: İSA ŞİMŞEK

Ben özenmeyeyim diye yanımda çok yürümezdi

Benim dostum dayımın kızı Zeynep. Ben 16 sene yürüyemedim, 4 senedir yürüyebiliyorum. Zeynep ablamla senede üç defa beraber olabiliyoruz: İki bayram ve yaz tatilinde. Çok ince düşünceli olan sevgili ablam, ben özenmeyeyim diye yanımda çok mecbur kalmadıkça yürümezdi. Beni mutlu edebilmek için oynamadığı oyun kalmazdı. Yaptığım pek çok hatamı kendi üstüne alırdı. Günlerce benim ihtiyaçlarımı karşılıksız yaptı ve bunu kesinlikle memnuniyetle yaptı. Zor zamanlarımda beni yalnız bırakmayan sevgili ablam, Allah iki cihanda senden razı olsun. **Şeyma Kayapalı, Ankara**

Yasemin Yalçın Aktosun
Danışman Psikolog y.aktosun@zaman.com.tr

Çocuk için beklemeli miyim?

Hülya Ayhan Taşçı
Ben şu anda 15 aylık evliyim ve 25 yaşındayım. Şimdiye kadar çocuğumuz olsun diye düşünmedik. Çünkü daha eşim askere gidecek. Hem bu yüzden hem de daha erken olduğunu düşündüğümüz için çocuk fikri bizde yok. Bize göre ideal olanı eşimin askerliğinin tamamlamasını beklemek. Bu konu böyle; ama diğer taraftan da akılıma şöyle bir mesele takılıyor. Acaba ileride çocuk fikrini ertelediğimiz için, keşke daha önceden düşünseydik der miyim acaba? Yani geç kalmış sayılıyor muyuz sizce? Bir de aldığımız kararlar eşimle ikimizin ortak kararı. Her konuda hemfikiriz. Şimdiden çok teşekkür ederim. İyi çalışmalar..

Merhabalar;
İncelik ve hassasiyetinizden dolayı çok teşekkür ederim. Gelelim sorunuza... Çocuk sahibi olmak için belli bir dönem yoktur. En önemlisi çiftin birlikte karar vermesi ve hazır oluşlarıdır. Çocuk sahibi olmaya hazır olma etkili ebeveyn olmayı da kolaylaştırır. Bu sebeple "çocuğum olsun da nasıl olursa olsun" diye düşünerek çocuk sahibi olmak doğru bir davranış değildir. Ayrıca "pişman olur muyum?" diye düşünerek de karar verilmemelidir. Gelecekte ne hissedeceğiniz şimdiden kestirilemeyeceği gibi bu, bireyden bireye farklılık gösterir. Bundan dolayı, gelecekte pişman olma kaygısıyla halihazırdaki kararınızı şekillendirmemelisiniz. Bunun yanında öylesine çocuk sahibi olmaktansa, iyi yetiştirebileceğiniz bir çocuk sahibi olmak çok daha daha önemlidir. Bunun için yukarıda da belirttiğim gibi eşlerin ortak kararı ve çocuk sahibi olmaya bireyin kendini hazır hissetmesi gereklidir. Bunun yanında gerek hamilelik sürecinde, gerek doğum esnasında ve gerekse de doğum sonrasında babanın olması hem çocuğun gelişimi ve hem de anne psikolojisi açısından çok önemlidir. Bütün bu açıklamalara binaen aldığınız kararın sağlıklı olduğunu söyleyebilirim. Çünkü, eşinizle hemfikir olmanız, eşinizin askerlik süreci ve yeni evli oluşunuz aldığınız kararın olumlu olduğunu gösteriyor. Bu süreç içinde eş olma ve aile kavramlarını büsbütün pekiştirmiş ve inşallah ileride olacak çocuğunuza sağlıklı bir zemin hazırlamış olusunuz..

Çocuk sahibi olmaya hazır olmak, etkili anne-baba olmayı da kolaylaştırır.

Evlenmek gençler için zor bir basamaktır. Hasan ile Seher her basamağında dinin emir ve yasaklarına dikkat ettikleri örnek bir tanışma ve nişan süreci yaşadılar.

■ **OSMAN KARYAĞDI**

Hasan ile Seher evliliğe yürüyorlar: Nişan

Hasan, dinî hayatına elinden geldiğince dikkat eden bir gençti. Üniversiteyi bitirmiş ve askerliğini yapıp gelmişti. Türkiye şartlarında çok iyi sayılabilecek bir işe de girmişti. Şimdiye kadar her şey olması gerektiği gibi olmuş, hayatının her döneminde dinin emir ve yasaklarına son derece dikkat etmişti. Anne ve babası, komşularla işbirliği içinde onu bir yuva sahibi yapmaya çalışıyorlardı. Annesi her gün tanıdığı ayrı bir kızdan, kızın efendiliğinden ve hamaratlığından bahsediyordu. Hasan annesinin isteklerini daha fazla direnemezdi. Çünkü şimdi annesinin ifadesiyle "elinde bir işi" de vardı. Geriye bir tek şey kalmıştı: Hayatını bir başkasıyla birleştirmek.

Evlilik gibi bir sorumluluğun altına sadece iki kişilik bir aileyi bakacak maddi imkanı elde etmekle girilemeyeceğini biliyordu. Çünkü evlilik sorumluluktu, paylaşmaydı. Annesi hep yakın çevresinden, Hasan'ın da tanıdığı kızlardan bahsediyordu. Fakat Hasan bunları çocukluklarından beri tanıdığı için pek sıcak yaklaşmıyordu. Kısacası, onlar Hasan'a eş olamazlardı.

Hasan ilk adımı atıyor

Hasan mahallede herkesin tanıyıp sevdiği, bilgisine güvendiği ve "Hocam!" diye hitap ettiği Hamit Bey'e durumunu açtı. Kendisinin de Hamit hocayla arası iyiydi. Ona rahat açılabiliyordu. Artık evlenmesi gerektiğini söyledi ve bu konuda tavsiyelerini istedi. Hamit Bey, Hasan'a şöyle bir baktı, "Evet, senin evlenme vaktin geldi." dedi ve devam etti: "Okulunu bitirdin, gerçi şart değil; ama askerliğini yaptın. Ailene helalinden yedirecek bir işin de var. Geriye kalıyor sana uygun bir eş bulmak. Seninle hiç alakası yok; ama bir insan harama düşecekse onu evlendirmek için toplumun beklediği okul, askerlik gibi şartların hiçbirisi aranmamalı, anne ve baba onu hemen evlendirmeli."

Hamit hoca, Hasan'a, kendisiyle ilgileneceğini söyledi. Hamit Bey herkesin bu konularda kendisine rahatlıkla başvurduğu ve insanları iyi tanıyan bir kimseydi. Eşi de evlenecek kızları az çok tanıyordu. Beraberce bu hayırlı iş için ara sıra vesilelik yaparlardı. Tabii bunu yaparken de hiç kimse kırılmasın ve farklı duygular yaşamasın diye ince eleyip sık dokurlardı. Hassas bir işti bu; onlar ince eleyip sık dokurken de kendilerine en uygun ve doğru olanı göstermesi için Allah'a dua ediyorlardı.

İki gün sonra Hasan'ı çağırdı Hamit Bey. Hasan'a evliliğin ciddiyetini ve evlenme hususunda Allah Rasulü'nün tavsiyelerini bir kere daha hatırlattıktan sonra, eşinin kendisine anlattığı kadarıyla bir kızdan bahsetti. Kız her yönüyle ona uygundu. Diğer vasıfları taşıdığı gibi, en önemlisi o da Hasan gibi hayatında helal ve harama dikkat ediyor, Allah'a isyan etmemeye çalışıyordu. Bunlar, kızı çok iyi tanıyan Hamit Bey'in eşinin anlattıklarından çıkıyordu. Anlatılanlardan yola çıkan Hasan henüz görmeden kıza ısınmış ve eğer farklı bir durum ortaya çıkmaz ve ruhu da ısınırsa bu kızın kendisine dünyada olduğu gibi ahirette de hayat arkadaşı olabileceğini düşündü.

Seher ile Hasan tanışıyor

Hamit Bey'in vazifesi henüz bitmemişti, bilakis yeni başlıyordu. Eşi, durumu kızın ailesine açtı ve Hasan'dan biraz bahsetti. Şayet uygun görürlerse Hamit Bey'lerin evinde kızları Seher, Hasan'la görüşebilirdi. Seher'in anne ve babası da Hamit Bey'le eşini iyi tanıyorlardı. Onlar kendilerini aldatmaz, en uygun olanını teklif ederlerdi. Ailesinin de onayı sonucu Seher, Hasan'la görüştü.

Gençleri evliliğe götüren yolda sağlam ve güvenilir ailelerin aracılık etmesi önemlidir.

Her şeyden önce birbirlerini tanıdılar. Kendilerinden bahsettiler. Evlilik gibi önemli bir hayat durağında beklentilerini ortaya koydular. Gerçi onların beklentisi iki müstakim Müslüman olarak sadece Allah'a iyi kul, Peygamber'ine sağlam ümmet olmak ve kendilerine ve vatanlarına hayırlı evlatlar yetiştirmekti. Hamit hocanın da aktardığı bir hadise göre Peygamber Efendimiz, bir kadınla genellikle dört özelliğinden dolayı evlenildiğini söylüyordu. Bu özellikler de zenginlik, soy sop yani aile asaleti, güzellik ve dindarlıktı. Asıl güzelliğin kalp ve ruh güzelliği olduğunu da unutmamak lazımdı. Bunları anlatan Efendimiz, müminlere her halükarda birinci tercihlerinin dindarlık olması gerektiğini, "Sen dindar olanı tercih et." (Buhari, Nikah 15) diyerek belirtiyordu. Nitekim aynı şeyler erkek için de geçerliydi ve Hasan'da bu dört özellik de belli bir derecede vardı. Allah Rasulü müminlere tercihlerinde birinci unsurun din olması gerektiğini söylüyordu. Zira, mal ve güzellik her an kaybedilebilirdi ve insan eşini sadece kısa bir dünya hayatı için değil, aynı zamanda ebedi bir hayat için seçiyordu.

Seher ve Hasan birbirlerini eş olarak uygun buldular. Birkaç gün sonra Seher'in babası Hasan'ın işyerine geldi ve tanıştılar. Babası da beğenmişti onu. Seher, Hasan'la bir daha buluştu ve bazı konularda daha ortak noktaları olduğunu öğrendiler.

FOTOĞRAF: AA

Ailelerin ve gençlerin tanışma ve kız isteme süreçlerinde sakin ve anlayışlı olması gerekir.

Aileler tanışıyor ve işte nişan

Hasan'ın ailesi artık Seher'lere gidebilirdi. Çünkü gençler belli ortak paydalar bulmuş, anlaşmışlar ve aileler de yaptıkları araştırma sonunda birbirlerine akraba olmada bir sakınca olmayacağı kanaatine varmışlardı. Farklı şehirlerde oturdukları için aileler çok fazla bir araya gelemezlerdi. O yüzden ilk görüşmede iyice tanıştı, konuştu ve anlaştılar. İki hafta sonra Hasan'la Seher birbirlerine her hususta yardımcı olacakları bir hayatı beraber yaşamak için bir araya geldi ve "nişan"landılar.

Nişan töreni çok sade olmuştu. Zaten iki aile, birkaç tanıdık ve Hamit hoca ve eşinden başka kimse yoktu nişanda. Hamit hoca önce "özellikle günümüzde" iyi insanlar olmanın ve hayırlı nesiller yetiştirmenin zorluğu ve gerekliğinden bahsetti. Bunun için de Kur'an'da anlatıldığı gibi "iyilerle iyileri" buluşturmanın en hayırlı işlerden biri olduğunu anlattı. Efendimiz de, en iyi aracılığın evlenecek iki kişiyi buluşturmak olacağını anlatıyordu. Herkes bunu kalpten onayladı. Çünkü Hamit hoca bunu söylerken kendisi de tavır ve davranışlarıyla harika bir örnek oluyordu insanlara.

Hasan ile Seher şimdi evlilik hazırlıklarına başlıyorlar. Hamit hocanın ifadesiyle onlar, nikah oluncaya kadar aralarında belli bir anlaşma olan iki yabancı gibiler ve dinin koyduğu sınırlara dikkat ediyorlar.

Estetik ameliyat yaptırmak dinen uygun olur mu?

"Kızımın burnu biraz kemerli ve büyük! Bunu kendine dert ediniyor. Devamlı küçük burunlu hanımlara büyük bir hayranlık besliyor. Kendisinin çirkin olduğunu, kimsenin onu beğenmeyeceğini yerli, yersiz tekrarlıyor. Son bir aydır kararını verdiğini, burnunu estetik ameliyat ile güzelleştirmek istediğini söylüyor. Kızımın gördüklerine kapıldığını biliyorum ama isteğinde diretir ve ameliyat olursa böyle bir hareket dinen günah mıdır?"

Günümüzde dış görüntüsünü beğenmeyen kimselerin vücutlarında ve yüzlerinde cerrahî müdahaleyle, daha güzel olmak amaçlı (!) kalıcı değişiklikler yaptırması yaygın bir hale gelmektedir. Bu tür estetik ameliyatlar hakkında klâsik fıkıh literatüründe bir açıklama yoktur. Çünkü eskiden yapılamayan söz konusu ameliyatlar ilerleme kat eden teknolojinin cerrahî tıpa yansımasının bir sonucudur.

Yinede bu konuya ışık tutacak hadisler, sünnette ve fıkıh kültüründe yer alan bazı açıklamalar bulunmaktadır.

Hz. Peygamber döneminde Urfece isimli sahâbînin savaşta burnu kopmuştu. Sahâbînin yüzü, bakana ürküntü veren, kişiyi üzen ve utandıran bir hal almıştı. Sahâbî görüntüsünü düzeltmek için gümüşten bir burun yaptırdı. Fakat gümüş madeni teneffüs edilen havanın neminden etkilendiği için takma burun dayanılmaz kokular üretti. Bu durumun Hz. Peygamber'e iletilmesi üzere sahâbînin gümüş burnunun altından yapılmış yeni bir burunla değiştirilmesine müsaade etti (Tirmizî, "Libâs", 31). Halbuki normalde erkeklerin altın takı, zinet kullanmasını Hz. Peygamber yasaklamıştı, ama sağlık söz konusu olduğunda buna izin vermiştir.

Vücut üzerinde yapılacak tasarruflar tedavi amacını taşıyıp bir zaruretten kaynaklandığı müddetçe mahsur taşımaz. Meselâ, doğuştan fazla bir uzvun (el, parmak, diş gibi) alınması şekli değiştirme değil, normale dönüştürüp zararın giderilmesi olduğu için câizdir.

Bir kimsenin kendini toplum içinde aşağılık kompleksine iten, kişinin aşağılanmasına yol açan şekil bozuklukların, yanıkların, şaşılığın vb. nin giderilmesi tedavi amaçlı olduğundan câizdir. Çünkü bu müdahalelere ihtiyaç vardır ve yaratılanı değiştirme değil, normal olmayanı, normal hale getirmek demektir.

Günümüze baktığımızda yapılan estetik cerrahî operasyonların çoğunluğu; kalça, göğüs, bacak, kulak, çene, burun gibi uzuvların görüntülerinin daha güzel bir şekle getirerek sahibini yaşından daha genç ve daha beğenilen bir fizikle göstermeyi amaç edinmiştir. Yaşlılıkla meydana gelen cilt kırışıklıklarının giderilmesi için yüz derisinin gerdirilmesi, bol bol gıda alınmasına rağmen hareketsiz kalma sonucu vücutta biriken yağların alınması kişilerin çevresine; daha genç, daha dinç, daha güzel, daha alımlı görünebilmesi amacıyla yapılmaktadır. Böyle bir değişim hilkati (yaratma, yaratış) değiştirmektir. Yani Yüce Allah'ın insana verdiği, yaratılışıyla gelen özellik ve şeklini değiştirmektir. Bu da âyet ile yasaklanmıştır.

Dr. Jale Şimşek

FOTOĞRAF: REUTERS

Kur'ân-ı Kerîm'de; "Allah onu (şeytanı) lânetlemiş; o da: Yemin ederim ki kullarından belli bir pay edineceğim demiştir. Onları mutlaka saptıracağım, muhakkak onları boş kuruntulara boğacağım, kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişanlayacaklar), şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler (dedi). Kim Allah'ı bırakır da şeytanı dost edinirse elbette apaçık bir ziyana düşmüştür" (en-Nisâ 4/118-119) buyurulmuştur. Gerçekten de insan, âyette belirtildiği gibi; gördüklerinin ve çevresinin etkisinde kalarak boş kuruntulara saplanıp vücudunun şeklini beğenmez duruma gelmektedir. Duyduğu boş kuruntular üzerinde günden güne daha çok yoğunlaşarak psikolojisini de bozar. Sonunda Allah'ın yaratıp kendisine emanet olarak, dünya hayatını sürdürebilmesi için verdiği vücudu üzerinde, hiç de hakkı yokken tasarrufa (!) kalkışır ve kendince bozuk olmuş (!) burnunu, çenesini, dudağını, kaşını..., başka bedenlerde özendiği şekil ve ölçüler doğrultusunda bin bir acıya, cefaya katlanarak değiştirmeyi başarır. Böylece kendisinin çok güzelleştiğini sanır!.. Allah'ın yarattığı şekil ve sureti bozma ve değiştirme (tebdil, tağyir) suretiyle yapılan bu tür müdahaleler ayrıca insanları aldatma ve yanıltmaya da yönelik olduğundan bu yönünle de dinen yasaktır. Çünkü İslâm dini insanların yanıltılıp aldatılmasının her türüne, şekline hiçbir biçimde izin vermemektedir. Yüce Allah'tan emânet aldığımız güzellikleri takdir ederek ve severek taşıyabilmek temennisiyle.

Vücut üzerinde yapılabilecek değişikliklerin ölçü ve kuralları genel itibarla şunlardır:

1- Vücut üzerinde yapılması düşünülen estetik cerrahînin ancak tıbbî olarak bir ihtiyaç ve zaruret olması halinde yapılabileceğidir. Yani değişikliği doktor tıbbî açıdan lüzumlu görüp karar vermelidir.

2- Amaç, doğuştan olan şekli, özelliği ve yaş dönemlerin doğal sonuçlarını değiştirme, ortadan kaldırma isteğinden kaynaklanmamalıdır.

3- Baş vurulacak başka bir çare ve usulün bulunmaması halinde estetik cerrahîye karar verilmeli.

4- Cinsiyet değiştirme isteği bulunmamalıdır.

5- Hile, yanıltma, kandırma gibi bir amaç taşımamalıdır.

6- Yapılması düşünülen değişikliğin yapılmadığı müddetçe zararı ve rahatsızlığı olmalıdır.

Gönül işinde gurur olur mu?

Gülseren'e -Çarşı-Adana

Değerli kızım. Üniversiteyi bitirmiş öğretmen olmuşsun. Birçok isteyenin olmuş. Gönlün uzak bir akraban olan bir öğretmen beyde. Bu yüzden teklifleri geri çeviriyorsun. Ancak gururun o efendi kardeşimize durumu iletmene engel oluyor. Bana sorarsan böyle ciddi bir gönül yatırımında gurur olmaz. Bir erkeğin bir kızı talep etmesi kadar tersi de geçerlidir ve en az o kadar doğrudur. Hayırlı olabilecek bir işin tüm yollarına nezahet çerçevesinde tevessül edilmelidir. Aracılar vasıtasıyla durum iletilmeli karşı taraf düşünüyorsa kadere havale edilip diğer adaylara yönelinmelidir. Kim bilir belki de hoca bey tarafı da sizden sinyal bekliyordur. Mutluluklar. Dr. Can.

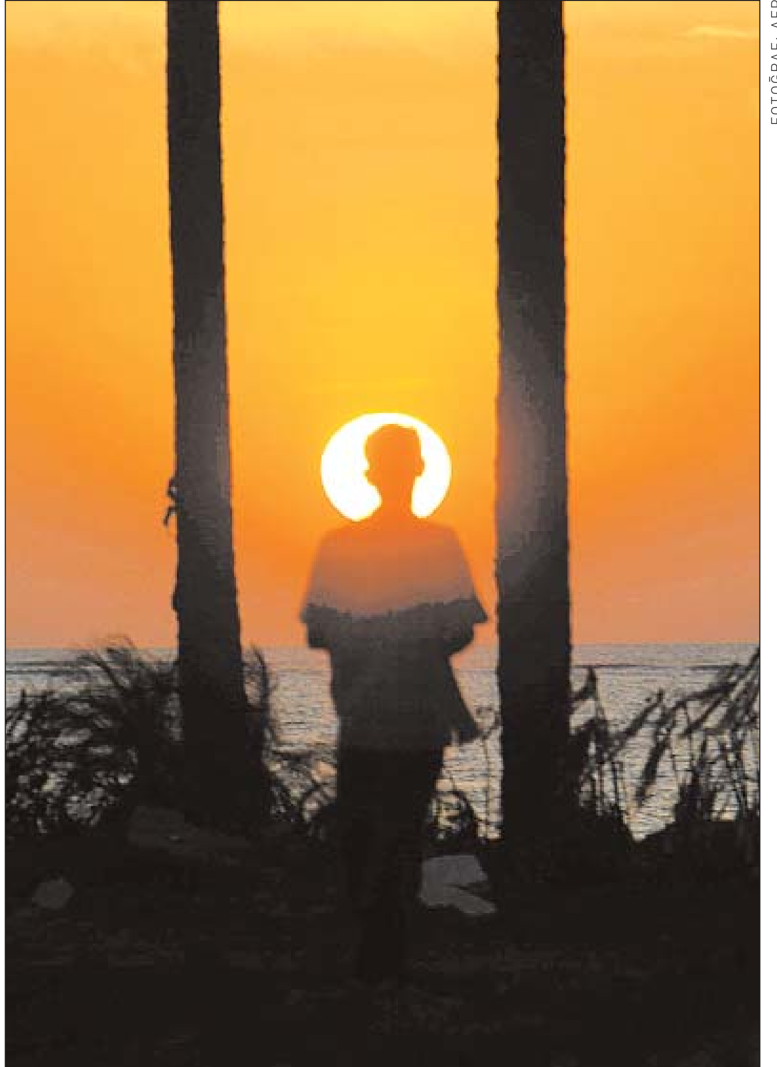
Evlilik vefâ değilse nedir?

S. G, K. Maraş

Can abi. 23 yaşındayım. Böbrek hastasıyım. 4 yıldır diyalize giriyorum. Lise bitince istediğim ve sevdiğim kişiyle evlendim. Bir süre sonra böbreklerim rahatsızlandı. 6 ay sonra da eşim beni boşayıp başkasıyla evlendi. Önceleri çok üzülmüştüm. Ama şimdi sabrediyorum. Gerçek aşkı buldum. İbadetlerimi yapamadığım yıllara yanıyorum. Kulluğumu fark ettim. Şükretmeyi öğrendim, umutla yaşamanın güzelliğini hatırladım. Yetmez mi?

Dr. Can

Değerli S.G.. Evlilik bir sözleşmedir, akittir. İyi günde, kötü günde, hastalıkta, sağlıkta hep dayanışmak için bir mukaveledir. Maalesef eşin bu yemine sadık kalmamış. Kutsal kitabımız da "İki insan Allah'ın huzurunda birbirine söz verir el sıkışırlarsa onların eli üstündeki 3. el benim elimdir." diyor. Şu an orada 3 el değil 2 el var. Biri senin elin diğeri Sevgililer Sevgilisi'nin eli (cc) Anladığım kadarıyla o yed-i kudreti de bırakmayı hiç düşünmüyorsun. Sen (olmaz ya) bir an gafletle elini gevşetsen dahi o daha sıkı tutacaktır. "Buldum!" dediğin yeni aşkın (cc) Sana mübeccel olsun güzel kızım. Şifalar dilerim.

FOTOĞRAF: AFP

Hocamız bize küstü

S.C.P-Pendik
14 yaşında orta sonda okuyan kardeş gibi 3 arkadaşız. 7'nci sınıfta bir hocamızla tanışıp onu çok sevdik. Kendimize bir kılavuz olarak onu seçtik. Günlerimiz mutlu, sevinçli ve neşe ile geçiyordu. Derken bize küstü. Aynı çatı altında aynı sınıfta karşı karşıyayız, hatta gözlerinin içine baka baka hasret çekiyoruz. Hatalarımızı bize söylemek yerine küstü bize. Sizce bir hoca öğrencisine küser mi? Mutsuzuz...

Dr. Can
Sevgili öğrenciler. Değil bir öğretmenin öğrencilerine küsmesi, yolda karşılaşıp tanışan iki kişinin birbirine darılması uygun bir davranış değildir. Varsa arada bir pürüz, bu konuşarak, paylaşarak ve barışçı yollarla çözülmelidir. Ancak yapılan bir hata, bir de yanlış doğurmuş sonunda. Baştan hocanızın size yaklaşımı "Başkalarının gözünde fazla senli benli" tarzda olmamalıydı. Ya da tam tersi; belki hocanızın yaklaşımı normaldi de siz bunu abarttınız ve çizgi dışı haline getirip, idarece hocanızın dikkati çekildi.

Ne olursa olsun. Gidin özür dileyin "Bu son senemiz. Sizi hem insan, hem öğretmen olarak seviyor ve takdir edip örnek alıyoruz. Bizi affedin. Çok sıkı fıkı olduğumuz süreçten önceki konumumuza dönmek istiyoruz." deyin.

Ve zaten son seneniz, size bunca emeği geçmiş hocanızla dost ve iyi olarak ayrılın. Başarılar.

Değerli okurlarım

Özellikle posta ile gelen mektuplarınızın bazıları mahremiyet veya aciliyet gerektirdiği için adrese cevap yazılması icap ediyor. Bazılarında ise adres var; ancak cevabı mektubum geri dönüyor. Bu konudaki eksiklikler olabildiğince azaldı ama gelen mektup sayısı çok arttığı için adressiz mektuplar da nisbî olarak artmış gibi görülüyor. Yine de adreslerin doğru olarak yazılması ve tekrar yazdığınız kısa mektubun mehtevasına gelişmelerin son durumunu da ilave etmenizi saygılarımla istirham ediyorum... Kahırdan damıttığımız mutluluk damlalarınız göl olsun...

Cedid Mah. İzmit	İsim yok
A. Şimşek	Adres yok
Hatice G. Antep	Adres yok
T. D Düzce	Adres yok
A.Kemer Van	Adres yok
E.P Konya	İade
Zeynep K.Maraş	Adres yok
Melek A. P.Bahçe	Adreste bilinmiyor
? İzmirde mukim Manisa	Adres yok
H.B (Asabi) Ş.Urfa	Adres yok
Dorty Dark Denim	Adres yok
Ayşe Bayram	Adres yok
Çaresiz İskenderun	Adres yok
B.C G.Antep	Adres yok
Telefonlar:	**Telefonlar:**
Yakup M.Oğlu 0537	Çaldı cevap yok
Hatice Kübra 0536	Çaldı cevap yok
K.Kaya 0322	Evde yok
E.Bekir Çınar 0324	Çaldı cevap yok
Nurefşan 0232	Çaldı cevap yok
Şakirt 16 0535	Ulaşılamadı
Hamdiye 0162 Almanya	Çaldı cevap yok
Hacer K. 0536	Çaldı cevap yok
Bilal Ileli 0537	Ulaşılamadı
Nimet Serim 0505	Çaldı açılmadı
Şener 0232	Cevap yok
Ö.Rana Çağlar 0312	Ulaşılamadı
Fadime 0535	Çaldı açılmadı
Aysel Fatma Kara 0537	Cevap yok
Mikail Oztürk 0312	Yerinde yok.
M.Y.Yaban Kuğu 0474	Cevapsız
Onur Erdal 0212	Yanlış numara
Seyhan 0312	Telefonda yok

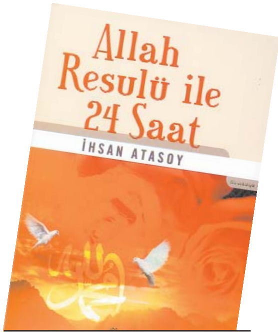

Hadis Okumaları
Metin Karabaşoğlu
Karakalem Yay.
Tel: 0(212) 514 60 63

Hadisler bizi çağırıyor

Özlü sözler, vecizeler, ata sözleri boşuna söylenmemiştir. Her birinin içinde nice hikmetler, nice tecrübeler gizlidir. Bir kaç kelime, bir kaç cümle içine bazen asırlar süren çilelerin, zahmetlerin imbiğinden geçmiş "öz"ler sunar. Hepimiz biliriz, "Atalar sözü yerde kalmaz". Yani beyhude söylenmiş sözler, "lakırdılar" değildir. Hâl böyle olunca kâinat ağacının en mükemmel meyvesi olan Efendimiz'in (sas) mübarek söz ve nasihatleri daha da bir anlam kazanır. Öyle mübarek sözler ki, her biri bin 400 yıllık elekten geçmiş ve her aşamada haklılığı ve hikmet boyutu daha da ortaya çıkıp anlaşılmış.

Hadis Okumaları'nda yazar Metin Karabaşoğlu, Hadis ikliminde teneffüs ettiği bu nurlu havayı, tuttuğu dikkat çekici notlarıyla okurlarıyla da paylaşmaya çalışıyor. Çoğu zaten hayatımızın içine sinmiş, yerleşmiş hadis-i şerifleri bize yeniden hatırlatıp, sünnet-i seniyye çizgisinin önemini belirtip, zihnimizdeki tozlu rafları temizlemeye davet ediyor.

Allah Resûlü ile 24 saat
İhsan Atasoy
Nesil Yayınları
Tel: 0(212) 551 32 25

Efendimizle birlikte

İlahiyatçı yazar İhsan Atasoy, titiz bir çalışma sonucu hazırladığı eserinde okuyucuyu 24 saatlik zaman dilimi içinde Efendimiz'le (sas) birlikte yaşamaya davet ediyor. Okurlarından hayallerini bir kamera gibi yanlarına alarak gelmelerini istiyor. Çünkü, O zat vazife başında görülüp ziyaret edilecek. Zamanın o en kutlu diliminde, nurlu hatıralardan oluşan bir iklimde seyahat edilecek...

Çocuklar ninnisiz büyümesin

Sevgili annelerimizin bebeklerinin ruhlarına nakşettiği, tatlı mı tatlı, şirin mi şirin duygulardır ninniler. Şairi de bestekârı da annelerdir ninni dünyasının. "Bismillah" denip kucağa alınan bebeklerin 4-5 yaşına gelip de "tıpış tıpış" yürüyüp koşana kadar kulaklarından eksik olmayan ninnilerin manevi dünyalarında da büyük tesiri vardır.

Uyumakta zorlanan çocuklar için söylense de az biraz aklı ermeye başlayan "kerata"larınn, "cimcime"lerin bir müddet sonra illa ki ninniyle uyumakta diretmeleri de hep görülen manzaralardır. Ninniler, annelerin minik şuur dünyalarına yaptığı hoş telkinlerdir ve çoğu kez annenin ruh halini de yansıtır melodilerine.. Büyük ve küçük sevgisi, çalışıp gayret gösterip büyük adam olma, "helal"i tercih edip, ona razı olma duygusu hep ninnilerden yansıyıp yerleşmiştir zihnimizin temiz kalmış bölgelerine...

Ses sanatkârı ve bestekâr Ertuğrul Erkişi'nin kendisi gibi müzisyen eşi Aslıhan Erkişi tarafından hazırlanan ninni albümü, annelerimizi yeniden ninni söylemeye, minikleri ninni dinlemeye davet ediyor. Çalışmayı Nil/Tuna Mağazalarından da edinmek mümkün.

Ninni Aslıhan Erkişi
Akustik Yapım Tel: 0(212) 243 09 07

hangisi doğru?

1. Allah Rasulü (sas): "Size derece olarak namaz, oruç ve sadakadan daha faziletli bir amel söyleyeyim mi?" diye sordu. Sahabiler: "Evet, söyle Ya Rasulallah!" dediler. Efendimiz, ne buyurmuştu?

a) İki kişinin arasını bulmaktır
b) Hacca gitmektir.
c) Çokça namaz kılmaktır
d) Yalan söylememektir

2. Hz. Ömer (ra): "Aklı başında hiçbir adam görmezdim ki, ... Sûresi'nin sonundaki bu iki âyeti okumadan uyusun." demiştir. Hz. Ömer hangi sureyi kastetmiştir?

a) Yûnus
b) Yasin
c) Mülk
d) Bakara

3. Allah Resulü'nün öldüğüne dair bir haberi alan hanım sahabi, atına biner ve süratle müslümanların hayat/memat mücadelesi yaptığı Uhud'a doğru yol alır. Uhud'a koşan bu hanım sahabi kimdir?

a) Hz. Sümeyra
b) Hz. Hatice
c) Hz. Sevde
d) Hz. Ayşe

boşlukları doldur

1. .... sahibi olmaya hazır olmak, etkili anne-baba olmayı da kolaylaştırır.

2. Gençleri .... götüren yolda sağlam ve güvenilir ailelerin aracılık etmesi önemlidir.

doğru yanlış

1. Başkalarıyla konuşurken de çocuklar eğitilmeli.

D Y

2. Estetik cerrahîye ancak "tıbbi" mecburiyet hali olduğunda karar verilmelidir.

D Y

3. Vücut üzerinde yapılması düşünülen estetik cerrahînin tıbbî olarak bir ihtiyaç ve zaruret olması gerekmez.

D Y

CEVAPLAR

HANGİSİ DOĞRU
1. a, 2. d, 3. a

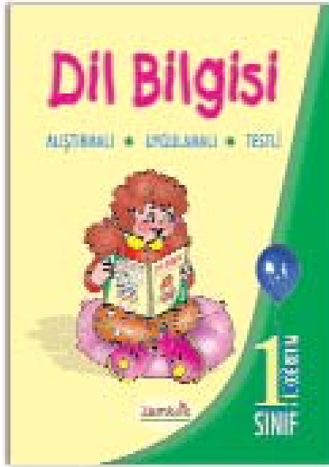
BOŞLUKLARI DOLDUR
1. Çocuk 2. Evliliğe

DOĞRU—YANLIŞ
1. Doğru 2. Doğru 3. Yanlış

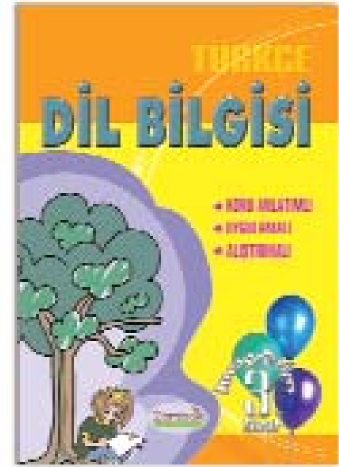
İLKÖĞRETİM I'DEN 5. SINIFA KADAR

Ne kadar anlatılırsa anlatılsın...

anlama kapasiteniz "DİLBİLGİNİZ" kadardır

KONU ANLATIMLI UYGULAMALI ALIŞTIRMALI

Zambak YAYINLARI
"Hayata hazırlar..."
www.zambak.com

NT Mağazaları, Zambak-Tomurcuk Bayileri ve Diğer Seçkin Kitapçılarda

Genel Dağıtım: GÖKKUŞAĞI DAĞITIM ve PAZARLAMA (0 212) 519 39 11

Bulgurlu Mah. Libadiye Cad. Haminne Çeşmesi Sok. No: 20 Üsküdar / İSTANBUL Tel: (0 216) 522 09 00 Faks: (0 216) 520 24 95